

Man er kun **SMUK,** hvis man er **SUND**

Hvad skal der til, for at vi i DKK holder os på sikker afstand af "engelske tilstande"?

■ AF VIBEKE KNUDSEN,
KOMMUNIKATIONSKONSULENT I DKK
FOTO: WIEGAARDEN

For nogle år siden stod vi på HUNDENs redaktion med et dilemma. Vi skulle finde et godt forsidebillede af "Årets hund", men på alle tilgængelige fotos så man tydeligt hundens markant hængende nederste øjenlåg som en åben, rød rand. Hvordan kunne det gå til, at

en hund med sådan nogle øjenomgivelser havde opnået titlen "Årets hund" – altså den mest vindende udstillingshund det år? Det spørgsmål vender vi tilbage til lidt senere.

Skræmmende eksempler

I slutningen af februar måned løb det engelske tv-program "Pedigree Dogs Exposed" over skærmen på TV2. Programmet viste skræmmende eksempler på, hvordan engelsk hundeavl – som har levet sit eget, lukkede liv bag særlige engelske karantænebestemmelser og uden for FCI-samarbejdet – har fået lov til at køre af sporet.

I FCI-landene – og ikke mindst i Skandinavien – har der længe været en helt anden fokus på racehundes sundhed (læs eller genlæs artiklen: "DKK's sundhedsudvalg viser vejen" i HUNDENs martsnummer eller på hjemmesiden under punktet "Sundhed"). Men vi skal hele tiden være på vagt, og nu har DKK's bestyrelse nedsat en lille arbejdsgruppe med titlen "PKS-gruppen". Forkortelsen står for Profilerings, Kvalitet og Sundhed, og gruppen består af tre bestyrelsesmedlemmer: Svend Løvenkjær (formand), Marie Petersen og Søren Hecht.

For at få en flot bevægelse, når hunden travler i højt tempo i en stram line, møder man indimellem en så overdreven bagbenskonstruktion, at hunden ikke kan bevæge sig normalt i skridt og trav i en løs line.

Profilering stiller krav

DKK's bestyrelse vil meget gerne gøre en endnu større indsats for at profilere DKK-opdrættede hunde. Vi hører meget ofte fra hvalpekøbere, at de betragter en DKK-stambog som en form for garanti. Men profilerings af et "brand" som "DKK-stambogsført" forpligter naturligvis. Man er nødt til at være sikker på, at det, man profilerer, nu også har den kvalitet, som køberen forventer. Og købere af DKK-stambogsførte hunde forventer at få en fysisk og mentalt sund hund, som lever længe. En forventning som langt de fleste købere af DKK-hunde da heldigvis også får opfyldt.

Selv forholdsvis få "nitter" i form af en behandlingskrævende eller syg hund sætter negative spor i landskabet, og først og fremmest er det naturligvis synd for hundene, hvis de skal trækkes med lidelser, som vi mennesker påfører dem

Dialog med specialklubberne

I samarbejde med specialklubberne vil PKS-gruppen forsøge at danne sig et billede af, om der i de enkelte racer forekommer sundhedsmæssige problemer – og i givet fald hvilke – så man kan planlægge en fornuftig indsats.

Hvis ikke vi som stambogsførende organisation selv kan finde ud af at holde racehundepopulationen sund, så står politikere, ekspertgrupper og dyreværnsorganisationer nemlig på spring for at gribe ind.

At stå på skuldrene af hinanden

I efteråret 2006 bragte vi i HUNDEN nogle artikler om Racespecifikke Avls Strategier (RAS) efter svensk forbillede (artiklerne kan ses på DKK's hjemmeside under punktet "Sundhed"). Og da der jo ikke er nogen grund til at opfinde den dybe tallerken flere gange, så vil PKS-gruppen tage udgangspunkt i de svenske resultater. Gruppen vil spørge de danske specialklubber, om de svenske resultater stemmer overens med, hvad vi kender her i landet, eller om billedet ser anderledes ud i Danmark, så der måske er lidelser, som ikke figurerer i det svenske materiale, som den danske specialklub kender, eller omvendt. På den måde får PKS-gruppen en opdateret status på, hvor der er behov for indsats i den danske racehundepopulation. Næste trin vil være en dialog med klubberne og opdrætterne om, hvad man så mest effektivt kan gøre for at fjerne eller afhjælpe problemerne i de racer, hvor man måtte have konstateret sådanne.

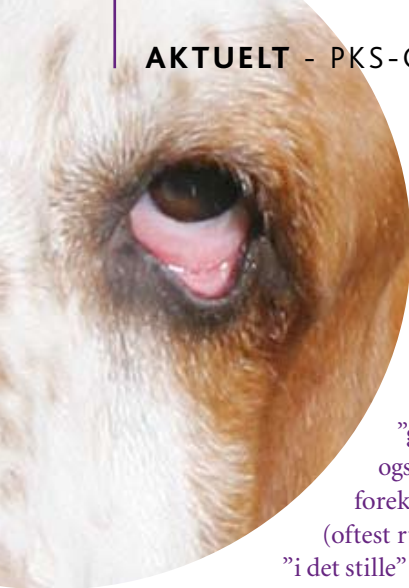
ET SPEKTRUM AF MULIGHEDER

- Vi skal være fordomsfrie i vores drøftelser af, hvad vi kan stille op for at holde vores racehunde sunde.
- Vi skal fokusere på dommernes ansvar for at holde sig fra at præmiere ekstreme hunde – også selv om det kan betyde, at en dommer bliver upopulær i racens specialklub. Racerne må ikke bevæge sig i retning af at blive mere og mere "specielle" at se på; et fænomen, som kendes fra nogle racer, hvor 30 år gamle billeder sammenholdt med billeder af nutidens hunde vil bringe betragteren i tvivl om, hvorvidt der overhovedet er tale om samme race. ▶

Hvis en hund slet ingen næseryg har, så er der ikke plads til ganesejlet inde i mundhulen og vejtrækningen besværes.

1/2 ann

Det lidt sørgmodige, rolige udtryk, som findes hos nogle racer, understreges af øjenomgivelserne, som her er blevet så ekstreme, at de kan betyde forøget fare for infektioner i øjet.

› Vi skal tænke i genetisk variation. I "gamle dage" var det – også i Danmark – jævnligt forekommende, at enkelte (oftest rutinerede) opdrættere "i det stille" indkrydsede hunde af fremmed race for at opnå forbedring af avlsarbejdet. I Danmark har vi i nyere tid i samarbejde mellem DKK og Klubben for Gammel Dansk Hønsehund foretaget en "officiel", styret indkrydsning af fremmed race på gammel dansk hønsehund for at udvide den genetiske variation og forbedre racens sundhed.

› Vi skal gennem DKK's opdrætteruddannelse sørge for, at DKK's opdrættere er i besiddelse af den nødvendige viden om avl og opdræt, for *det er nu engang den enkelte opdrætter, som står med den konkrete beslutning om, hvilken han og hvilken tæve, der skal være forældre til et kommende kuld.*

› Vi skal overveje, hvilke andre idéer der kan bidrage til at nå målet: fysisk og mentalt sunde hunde, som lever længe.

Tilbage til "Årets hund"

Og så kan vi vende tilbage til spørgsmålet om "Årets hund" med de hæn-

gende øjenlåg. Der er ingen tvivl om, at den pågældende hund hævede sig langt over racens normale kvalitet. Hunden, som ikke var dansk, var præmieret over hele Europa. Den havde bl.a. en stor udstråling og ikke mindst et fremragende bevægelsesmønster med en sund, jordvindende trav, hvilket ikke kan siges om alle hunde i den pågældende race.

Problemet er, at vi alle gennem årene – ikke mindst inden for racens egne rækker – har vænnet os til at se den type hunde med rødrandede, hængende øjenlåg. Vi har vænnet os så meget til det, at vi ikke lægger mærke til det mere. Men det går ikke. Både i forhold til genetisk baserede lidelser, som er de fleste og de "overtypningsmæssige", som er færre, men til gengæld meget synlige for omgivelserne, skal vi vogte os for "fabriksblindheden".

Vi skal prøve at se på os selv og vores avlsarbejde, som udenforstående vil gøre det. Går det – alt overvejende – den rigtige vej i din race? Er hundene raske, og opnår de en rimelig levealder? Eller er det nu, I måske skal have et temamøde af f.eks. 1½ times varighed ved et arrangement, hvor I ved, at mange af klubbens medlemmer – både almindelige hundeejere og opdrættere – er til stede?

Vi har alle et ansvar for vores hundes sundhed. Tag det og brug det! ■

Vi må ikke vænne os til at betragte nogle ekstreme fysiske forhold som racetypiske, hvis de er eller kan være til gene for hunden

PKS-gruppen

Svend Løvenkjær (formand). (Foto: privat)

Marie Petersen. (Foto Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen)

Søren Hecht. (Foto: privat)